

CLII.

Forflag til Lov

om

nogle Forandringer i Fæstelovgivningen.

(Som vedtaget ved 3die Behandling i Folkethinget den 28de Januar 1861.)

§ 1.

Den i Kongelig Resolution af 6te Juni 1806 (bekjendtgjort ved Rentekammerplacat af 7de s. M.) indeholdte Regel, at Bestemmelserne i Forordningerne af 19de Marts 1790 og 15de Juni 1792 om Bøndergaardens Vortfæstning eller Vortforpagtning paa langt Aaremaal ere gjældende ogsaa i Henseende til Selveier- og Arvefæste-Bøndergaarde, ophæves forsaavidt angaaer de Bøndergaarde, der i det Mindste i 20 Aar have været besiddede af Selveiere eller Arvefæstere med Ret til at sælge og pantsætte, altsaa i dette Tidrum hverken have henhørt til nogen Hovedgaard, Stiftelses eller Embedes Fæstebøndergods eller til nogen ved Sammenkjøb eller paa anden Maade paa een Haand samlet Besiddelse af flere Bøndergaarde.

§ 2.

Naar en Eier af Fæstegods, hvorved denne Lov ogsaa forstaaer en Besidder af Lehn, Stamhuus eller Fideicommissgods, for Indenrigsministeriet godtgjør, at han efter denne Lovs Udgivelse til fuldkommen Eiendom eller til Arvefæste med Ret til at sælge og pantsætte deraf

har afhændet mindst 9 Gaarde til Brugerne eller et af disses Børn, Svigerbørn, Sted- eller Pleiebørn (hvorved det af disse altid skal have Fortrin, som Faderen eller, hvis han ingen Bestemmelse har efterladt sig, Moderen beviislig dertil have udseet), da skal Eieren være berettiget til ved Fæsteledighed eller med Brugernes Samtykke at udtage til fri Raadighed som over Hovedgaardsjord saa meget Hartkorn af det øvrige Bøndergods, som udgjør $\frac{1}{10}$ af det Vortsolgte. Det Samme gjælder for hver 9 Gaarde, han fremdeles paa saadan Maade afhænder, og skal samme Ret tilkomme den, som ved nærværende Lovs Udgivelse ikke eier 10 Bøndergaarde, naar han paa fornævnte Villkaar sælger, hvad han har, med Undtagelse af den Deel, som efter det Forestaaende tilfalder ham selv.

Denne Ret tilkommer ikke Bestyrrelserne af de offentlige Stiftelser, som henhøre under Loven af 24de April 1860, ei heller Vallø Stift, Bemmetofte og Gisselstelt Klostre og Herlufsholms Skole.

Det Areal, som ifølge det Ovenstaaende agtes indtaget til fri Raadighed, skal usigtig